

วัตถุประสงค์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในระยะยาว ระหว่างรายจ่ายของรัฐบาลและการค้าต่างประเทศของไทย ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเป็น ข้อมูลทุติยภูมิแบบอนุกรมเวลา (secondary time series) ระหว่างปี พ.ศ. 2529-2548 การศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอนคือ ขั้นแรกเป็นการทดสอบคุณสมบัติ Stationary ของ ข้อมูล หรือการทดสอบ Unit Root ขั้นที่สองเป็นการทดสอบความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพ ระยะยาว (cointegration)

ผลการศึกษา Stationary ของตัวแปรแต่ละตัวพบว่า ตัวแปรทุกตัว Stationary ณ ระดับ Level และผลจากการทดสอบ Conitegration พบว่า ค่าใช้จ่ายของรัฐบาลในปี ปัจจุบันมีความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาวกับอัตราการเปิดประเทศในปีที่แล้วมา และผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศในปีที่แล้วมา ซึ่งแสดงให้เห็นว่า หากอัตราการ เปิดประเทศในปีที่แล้วมา มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 มีผลทำให้การใช้จ่ายของรัฐบาล ในปีปัจจุบันเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.3042 หากผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศในปีที่แล้วมา มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 มีผลทำให้การใช้จ่ายของรัฐบาลในปีปัจจุบันเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.7928 ซึ่งมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับค่าใช้จ่ายของรัฐบาล ณ ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 99 นั่นคือ เมื่อประเทศมีการขยายตัวของอัตราการค้าระหว่างประเทศจะมีผลทำ ให้รัฐบาลต้องเพิ่มการใช้จ่ายเพื่อการพัฒนาประเทศตามไปด้วย

This thesis analyzes the long-term relationship between governmental expenditure and the foreign trade of Thailand. Secondary time series data from the period between 1986 and 2005 were used. This study was divided into two steps. The first step involved the stationary or unit root test of the data. The second step involved the cointegration test of the data.

The study of the stationary state of each variable indicated that all variables were stationary at this level. The test of cointegration indicated that governmental expenditure in the current year bore cointegration with the rate at which the country was opened and national Gross Domestic Product (GDP) in the previous year. This means that if the rate of the opening of the country in the previous year expanded at one percent, governmental expenditure in the